

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 5

Preu: 25 cèntims

De la carretera de Santa Agnès Parlem-ne!!

No comprenc quina raó pot fer parlar, o millor dit, *xerrar*, a uns senyors que en el que fa referència a la carretera de Santa Agnès no han fet el més petit treball en pro, sinó al contrari, que si quelcom han fet ha estat l'obstrucció.

S'admet que es parli d'una cosa quan hom hi té dret, però no s'admet de parlar, i encara més boicotejar, obres de gran utilitat per al poble, pel sol fet que no han estat ells els iniciadors.

Ara aquests senyors es donen compte que en 30 anys d'estar a la Casa del Poble no han sabut fer res que fos d'utilitat al poble i que les seves actuacions eren d'una altra classe de política, i ara s'entretenen a fer campanya a base de «llamps i trons», perquè tot els hi fa nosa, tot els sobra i res és bo i tot està malament, però no veuen que tothom, una mica conscient, comprèn que aquest soroll de «llamps i trons» fa un dring com un duro de Sevilla, i... totes aquestes campanyes contra aquests projectes i obres portades a cap amb tan poc temps, ells no han sabut fer-ho i ara tot ho volen fer, o quan menys ho prometen...

Deia jo, en començar, que volia parlar de la carretera de Santa Agnès. Doncs, parlem-ne!

Primerament tinc de preguntar-me: Per què en tants anys d'actuació al Consistori aquests senyors no havien fet res, absolutament res, per a la carretera de Santa Agnès?

Es que el poble no s'en dalia per a tenir-la, o és que no precisava?...

Sí, senyors; tot això, com ara, ho sentien els ciutadans de Santa Agnès; però aquests senyors no es molestaren a prendre cap acord ni fer cap treball; feien una altra classe de política, aquella que nosaltres hem tret.

Solament fem un xic de memòria i preguntem-nos a nosaltres mateixos: Quan s'han fet grans o petites millores i qui han estat els seus autors?... I, repassant, repassant, veurem que el seu iniciador ha estat també el que ara donà la batalla a la carretera i al projecte de les aigües potables de La Roca, i veurem també tot seguit que els que s'han preocupat una mica del poble han estat sempre els mateixos.

Sí, han estat sempre els mateixos, repeteixo, els que han fet escoles allà on en mancaven, han arreglat camins, s'han preocupat de tenir un metge allà on en mancava i també es preocupen pels problemes de tant interès com els de les aigües potables de La Roca... I no volien que ens preocupéssim de la carretera de Santa Agnès?...

Tot això que faig esment, cal només recordar temps passats, i com també temps recents, i com també solament anant a la Casa del Poble, i allà, en el llibre d'actes, hi ha estampat tot quant dic i esmentaré, i veuran aquests senyors que no volem posar-nos «monyos» ni conquerir llaurers, sinó que volem complir amb el que tenim obligació de fer, o sigui mirar pel poble i fer tot quant sigui en el seu benefici, i tot això està a la llum del poble i ja mai podran esborrar; tot això els fa *xerrar* perquè no són ells els iniciadors de cap obra d'utilitat; no són ells els que han anat perdent jornals i temps a activar allà on ha convingut perquè es pogués arribar allà on s'ha arribat; no han estat ells els que han portat aquesta obra de tanta importància, i això a ells els hi cou, els hi put, com també el projecte d'aigües, i el més recent encara, com és el de fer un grup escolar, a La Roca, que seria també una gran obra i que al seu dia també es farà.

No són pas ells tampoc els que tenen la seva signatura en cap acord que faci relació a les activitats de la carretera, i quan En Joan Vallhonestà era alcalde, amb Torrents, Vilà i Arenas, signàvem els acords del dia 13 de març del 32, que d'una manera ben palesa s'interessaven per la situació dels tràmits portats a cap.

El dia 17 d'abril del 32, també en el llibre d'actes de l'Ajuntament hi podreu llegir, que mercès a les gestions fetes, els pèrits tenien d'anar als terrenys i per aquest motiu es requerien els propietaris perquè donguessin pas franc a la brigada per a portar a cap els treballs d'aparcament i altres, i solament el propietari senyor Agustí Amat hi posà peròs, i feu un escrit a l'Ajuntament dient que volia cobrar una branca que se li marfés.

El dia 26 de juny del 32 es nomenà una comissió perquè activés tots els treballs fets i a la vegada mirar de fer les oportunes gestions prop de la Generalitat perquè es fes càrrec de les despeses fetes pels treballs d'aparcament, etc.

També en el llibre d'actes hi trobareu que en les reunions dels dies 24 i 31 de juliol del 32 s'acordava que, fent-se ressò de les disposicions del dia 24 de desembre del 1929, fos dividit en dos trossos el seu trajecte, puix s'entenia que això faria més fàcil la seva construcció, i diu aquesta acta, que l'Ajuntament declarava la seva construcció d'una gran urgència, per quant era un poble que tenia més de 500 habitants, a 30 kilòmetres de Barcelona, i estava mancat de tot camí i deia que fos dividida la carretera de La Roca a Santa Agnès, per Bell-lloc, amb pont damunt del Mogent.

En l'acta del dia 21 d'agost hi trobareu que s'aprovaren les despeses i s'autoritzava l'Alcalde per a pagar el que fa referència l'acta del dia 17.

Mercès al nostre empit es féu tot, ja sigui pressupost, plànols, etc., etc., per al primer tros, però sense que els Consellers tots fessim gestions per a encaminar el projecte a la seva realització i amb tot això passà un temps, i després vingueren, com tots recordareu, aquells cèlebres dies que ens havien de destituir (però encara hi som) i amb tot això es passà a fer les Comissions Gestores, i el senyor President també s'interessà per la carretera de Santa Agnès; però el primer que féu fou protestar perquè deia que es tenia de fer d'una vegada i no en dues; i jo li dic, com li digui: «Ara està tot a punt per a començar; només falta que vagi a la subhasta, i quan fassin el primer tros es pot anar per a preparar el segon»; i es donà per assabentat, com així consta a l'acta.

El dia 22 d'octubre del 33, en el seu foli consta que fou rebut un comunicat del senyor Conseller d'Obres Públiques, que assabentava a l'Ajuntament que tot estava aprovat i que sols mancava la ratificació dels acords perquè tot seguit de fer-ho podria anar a la subhasta i començar-se tot seguit.

Això coronava el nostre èxit; els nostres treballs eren premiats, i també hi donàrem el nostre vot; semblava que era qüestió de dies; però... no sé què haurà passat?...

Encara, per a tenir major èxit, i perquè fos encara més gran la nostra victòria, es reberen unes comunicacions assabentant que havia arribat el torn a la carretera de Santa Agnès i que la Generalitat es feia càrrec de totes les despeses. Es feren uns acords, es feren unes còpies, però... no s'ha sabut res més.

Crec jo que tot això no fou pas atorgat perquè aquests senyors fessin la seva campanya en contra i es buraven quan es parlava de la carretera. I ara pregunto jo: Qui s'ha preocupat de la carretera de Santa Agnès?...

Qui ha fet i intervingut en l'afar de la carretera?...

Tot això es ben clar; solament han de molestar-se a llegir aquests acords i anar a la Generalitat a veure tots els treballs fets i... tot, mercès al gran empit del senyor Josep Cirera i Voltà, iniciador també i que també ha contribuït en gran manera en tot, i als que han fet sempre alguna cosa per al poble de La Roca.

Crec que sobren ara els comentaris i que per això critiquen tant.

FRANCESC ASMARATS S.